

читвє, и та́ка нёколкъ врёме бѣогодиша гла́жилъ на црквата: амà дїа́волъ
 правыната возненавидѣлъ Феофїлова, та́калъ, да го тври оу вѣздана по-
 гибели, нёкой ѧлъ човѣкъ го ѿклиевета́лъ на Владыката и го ѿмра́зилъ,
 и го испадилъ ѿ црквната рабо́та: това Феофїлъ тражпелъ на ма́ло
 врёме, а после дїа́волъ мъ тврилъ многъ жалостъ; мыслилъ свој по-
 честъ и неправъ го испадили ѿ службата, и до толкого добелъ дїа-
 волъ, та́съ магіи та́калъ, да влѣзе на та́а рабо́та: имало єдѣнъ євре-
 инъ магесникъ, ѿшель при негѡ, сакалъ, да мъ поможе, ѿговарилъ єв-
 реиногъ: Ий можемъ, да ти оучинимъ, да си оу прѣва честъ и помно-
 гъ, амà ѧкѡ се поклонишъ на мој даскалъ и да чинишъ се, що ти онъ ре-
 че; амà се чувай, да не се прекрестишъ предъ негѡ, и ѿшли ѿка на пъ-
 ето място, и та́мъ євреинъ викналъ дїа́вola, и той часъ се собрале многъ дїа́воли, и посрѣдѣ седѣлъ сатана съсъ големъ фодвлѣкъ, говори євреи-
 но на Феофїла: поклонисе моемъ Владыцѣ, и онъ мъ се поклонилъ, и
 рече євреино на сатана: Владыко мој, ѿвой човѣкъ го испадилъ блаката,
 и самъ ти го добелъ, ты да мъ поможешъ; говори дїа́волъ: ѧкѡ се ѿре-
 че ѿ Хрѣта, да го оучинимъ оу поголѣма честъ ѿ прѣвата, и се, що сака,
 да има: ты знаешъ моја сила, и та́ка ѿкаанный Феофїлъ даде ѿ свој
 рѣка ѿсмо на сатана; и той го прегърна и целувъ, и мъ рѣкалъ: Сега кѣ,
 да видишъ моја сила; това изрече и не видесе каде се денѧ: а Феофїлъ
 ѿшель съсъ євреино оу градъ, и та́ка блаката на сутрото го пратилъ
 по негѡ и пакъ го тврилъ на прѣвната рабо́та и мъ рѣкалъ: Да мѣ про-
 стишъ, я оучинихъ неправо, и си ге, що быле та́мъ, се зачудиле; а то-
 ва се є былъ дїа́волска рабо́та, кога спалъ блаката, и мъ запретилъ са-
 тана на сонъ, и та́ка Феофїлъ дошёлъ оу поголѣма честъ, амà не былъ
 смиренъ какѡ прѣвшъ, и многъ се фодвалилъ, и сите мъ се ѿбрали и го по-
 читали, а и блаката го почиталъ, и євреино ѿшелъ честъ при Феофїла и
 мъ говорилъ, да дрѣжи това, какѡ се нарекъ на дїа́вола: За що